

УДК 347.73.336.148(477)

Т. А. Латковська

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Сучасний суперечливий стан економіки вимагає пошуку принципово нових підходів до її управління. Перехідні процеси, як правило, виявляються неоднозначними і досить складними. Помилки, допущені на перших етапах переходу до ринкової економіки, призвели до негативних наслідків і перекосів в економічному розвитку країни.

У сучасному світі жодна з країн не ставить під сумнів необхідність оподаткування, враховуючи виняткове значення податків, зборів, платежів як джерела формування бюджетів, інших публічних фондів коштів. Україна (як країна з ринковою економікою) намагається сформувати таку податкову систему, яка була б спроможна забезпечити фінансові потреби держави та органів місцевого самоврядування.

Відомо, що основним державним інструментом регулювання суспільних відносин є податкова політика як один з основних напрямів фінансової діяльності держави, що здійснюється уповноваженими органами державної влади з метою мобілізації грошових коштів у формі податків, зборів, платежів до бюджетних фондів, адже і податки, і збори, і платежі є необхідною ланкою економічних відносин у суспільстві з моменту виникнення державності. Розвиток та зміна державного устрою завжди супроводжувались перетворенням податкової системи. Однак зрозуміло, що ідеальну податкову систему можна створити тільки на серйозній теоретичній основі шляхом розроблення та впровадження нових ефективних підходів у податково-правовому регулюванні, враховуючи специфіку економічних відносин у суспільстві та створений науковий і виробничий потенціал. Можливості фінансової стабілізації, стан доходної частини бюджету, як правило, залежать від багатьох складників, серед яких і загальна ситуація в економіці, особливо у базових її галузях, а також стан податкової системи країни.

Аналіз останніх наукових досліджень. Дослідженню теоретико-прикладних проблем, пов'язаних із правовими основами податкової системи України, її сучасного стану, основних елементів і принципів присвячені праці таких науковців, як Л.К. Воронова, М.П. Кучерявенко, Н.Ю. Пришва,

О.В. Покатаєва, Ю.І. Аністратенко, В.В. Чайка та ін. Водночас урахування особливостей реформування податкової системи в умовах кризи є такими, що вимагають відповідного дослідження і ці питання потребують наукового обґрунтування.

Метою статті є висвітлення проблем реформування податкової системи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Податкова система є багатоаспектною категорією та досліджується представниками як юридичної, так і економічної науки. Законодавець визначає податкову систему як сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Податковим Кодексом порядку [1].

Існує думка, що податкова система держави – це складне та багатогранне явище, яке формується під дією об'єктивних факторів (пов'язано з об'єктивним характером існування власне самих податків як економічної категорії) та суб'єктивних факторів (пов'язано з тим, що податкова система є похідним елементом і проявом на практиці податкової політики, що проводиться у тій чи іншій країні і формується відповідними державними структурами через податкове право і податкове законодавство) [2, с. 3]. Важливим інструментом для розвитку податкової системи є податкова політика держави, саме тому питанням реалізації державної податкової політики приділяється значна увага [3], особливо в умовах фінансової децентралізації.

Податкову систему розглядають як засновану на певних принципах систему врегульованих нормами права суспільних відносин, що складаються у зв'язку із встановленням та справлянням податків і зборів. До складу цієї системи належать не лише податкові платежі, у зв'язку зі сплатою яких виникають зазначені відносини, але також оподатковувані суб'єкти, тобто особи, на користь яких сплачуються податки і збори, податкові (фінансові, митні) органи, органи державних позабюджетних фондів, податківці, органи внутрішніх справ, платники податків, платники зборів, податкові агенти та деякі ін. Ці елементи перебувають у постійному та нерозривному взаємозв'язку [4, с. 71]. Податкову систему визначають і як взаємопов'язану сукупність всіх дійсних у державі суспільних відносин, що складаються у сфері оподаткування і мають економічний, політичний, організаційний та правовий характер» [5, с. 324]; як сукупність установлених у державі істотних умов оподаткування; як сукупність податків, зборів, мит й інших обов'язкових платежів до бюджетів різних рівнів і державні позабюджетні фонди, які встановлені на принципах і в порядку, визначених законами [6, с. 182]. В останньому визначенні робиться акцент на об'єднанні в податкову систему країни різних обов'язкових платежів податкового характеру, конкретні види і склад яких залежать від наявних особливостей тієї або іншої держави і її національного податкового законодавства, яке, у свою чергу, і є засобом упорядкування різних податкових платежів у єдину податкову систему. Водночас низка вчених висловлює думку щодо можливості розширеного тлумачення змісту поняття податкової системи. Наприклад, М.П. Кучерявенко позначає, що «в широкому

сенсі податкова система – сукупність податків, зборів і платежів, законодавчо закріплених у цій державі; принципів, форм і методів їх установа-лення, зміни або скасування; дій, що забезпечують їх сплату, контроль і відповідальність за порушення податкового законодавства» [7, с. 55]. Л.К. Воронова підкреслює, що під час визначення податкової системи важливо розрізняти два підходи її розуміння. Так, з одного боку, податкова система є сукупністю податків і зборів, виступаючи механізмом визначених, законодавчо закріплених важелів із акумуляції доходів держави, тут робиться акцент на матеріальній стороні податкової системи, що забезпечує механізм дії податків, вона збігається із системою податків і зборів. З іншого боку, податкова система містить і «достатньо широкий спектр процесуальних відносин із встановлення, зміни і скасування податків, зборів, платежів, забезпечення їх сплати, організації контролю і відповідальності за порушення податкового законодавства. Це немовби тіньова, але не менш важлива частина податкової системи» [8, с. 125].

Тому не слід змішувати поняття «система податків» із поняттям «податкова система». Податкова система – це сукупність установлених у державі істотних умов оподаткування. Істотними умовами оподаткування, що характеризують податкову систему, є принципи оподаткування; порядок встановлення та введення податків; система податків; порядок розподілу податкових надходжень між бюджетами різних рівнів; права та обов'язки учасників податкових правовідносин; форми і методи податкового контролю; відповідальність учасників податкових правовідносин; способи захисту прав та інтересів учасників податкових правовідносин. Поняття «податкова система» характеризує податковий правопорядок у цілому, а система податків – тільки елемент податкової системи [9, с. 262].

Американський економіст Р. Масгрейв сформулював основні вимоги щодо функціонування податкової системи, до яких відніс:

- 1) розподіл податкового тиску повинен бути рівномірним;
- 2) мінімальний тиск на економічні рішення; будь-яке державне втручання, пов'язане з «надмірним оподаткуванням», слід зменшити;
- 3) якщо перед податковою політикою поставлено інші цілі, наприклад, стимулювання інвестицій, звести до мінімуму можливе порушення рівноваги між соціальною справедливістю та економічною ефективністю;
- 4) сприяти стабілізації економіки та економічному росту;
- 5) оподаткування має бути зрозумілим для платника податків, а управління ним – справедливим і оснований на законах;
- 6) витрати на управління податковою системою мають бути мінімальними [2, с. 100].

Якщо слідувати вказаним вимогам то виникає питання про те, як вони діють у нашій країні. М.П. Кучерявенко також зауважує, що такий підхід настільки розширено характеризує податкову систему, що практично позбавляє це поняття властивих їй особливостей [10, с. 458–459]. Податкова система, будучи складником системи оподаткування, ґрунтується на конкретних принципах, а суспільні відносини, що регулюються нормами права,

виникають під час нарахування, утримання та перерахування до бюджету податків, зборів, платежів. Саме ці основні особливості визначають специфіку цих відносин, визначають коло суб'єктів цих відносин і визначають межі у розмежуванні таких складних взаємопов'язаних понять, як «податкова система» та «система оподаткування». Податкова система виступає лише складником системи оподаткування.

До елементів податкової системи відносять, як правило, податкове законодавство; принципи оподаткування; систему податкових платежів; склад учасників податкових відносин, їх правовий статус; систему органів податкового адміністрування; форми і методи податкового контролю; відповідальність за порушення податкового законодавства; засоби захисту прав та інтересів учасників податкових відносин» [11, с. 217].

На жаль, сучасна податкова система України зберігає низку недоліків і, на відміну від країн Європейського Співтовариства, не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави.

12 січня 2015 року Президентом України був підписаний Указ «Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020» [12]. Стратегія визначає цілі, напрями, пріоритети розвитку країни, а також містить 25 ключових показників, за якими оцінюється перебіг виконання реформ і програм. Метою реформ задекларовано досягнення європейських стандартів життя та гідного місця Україні у світі. У перспективному розвитку країни визначено чотири основні вектори:

1) розвитку – забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ і, як наслідок, підвищення стандартів життя. Україна має стати державою із сильною економікою та з передовими інноваціями;

2) безпеки – забезпечення гарантій безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій та приватної власності;

3) відповідальності – це забезпечення гарантій, що кожен громадянин, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного й соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак, матиме доступ до високоякісної освіти, системи охорони здоров'я та інших послуг у державному та приватному секторах;

4) гордості – забезпечення взаємної поваги та толерантності в суспільстві, гордості за власну державу, її історію, культуру, науку, спорт.

У рамках названих чотирьох векторів руху «Стратегія-2020» включає в себе 62 реформи. Із них пріоритетними визначено вісім реформ і дві програми. При цьому в документі уточняється, що кількість і зміст названих реформ та програм розвитку держави можуть змінюватися в процесі реалізації.

Серед реформ наголошено і на податкову реформу, метою якої є побудова податкової системи, яка є простою, економічно справедливою, з мінімальними затратами часу на розрахунок і сплату податків, створює необхідні умови для сталого розвитку національної економіки, забезпечує достатнє наповнення Державного бюджету України та місцевих

бюджетів. Головними напрямками реформи Стратегією визначені: перехід від наглядово-каральної функції фіскальних органів до обслуговуючої, що допомагає у нарахуванні та проведенні сплати податків, а не має на меті наповнення бюджету за рахунок фінансових санкцій та переоплат; зменшення кількості податків, їх розміру та спрощення порядку розрахунку і сплати; впровадження електронних сервісів для платників податків; зменшення податкового навантаження на заробітну плату з метою її детінізації; удосконалення законодавства України, спрямованого на посилення боротьби зі схемами ухиляння від сплати податків як юридичними, так і фізичними особами, зокрема удосконалення адміністрування податку на додану вартість, формування системи податкового контролю залежно від ступеня ризику в діяльності платників податків, забезпечення відкритості доступу до інформації про сплату податків, удосконалення законодавства з питань трансфертного ціноутворення, впровадження контролю за видатками фізичних осіб.

Відповідно до Указу Президента, Кабінет Міністрів України має щороку до 15 лютого затверджувати план дій щодо реалізації положень Стратегії та щоквартально інформувати про стан виконання плану дій щодо реалізації положень Стратегії. Президент наголосив на тому, що українська держава є парламентсько-президентською, а не президентсько-парламентською республікою, що означає, що тональність економічної політики держави все-таки визначає Кабінет Міністрів України. Те, чи буде виконана податкова реформа (Стратегією передбачена реалізація 12 реформ на рік), покаже час. Сьогодні перед країною стоїть надзвичайно відповідальне завдання виходу з економічної кризи. Які реформи ми спроможні провести на належному рівні, щоб виконати мету Стратегії, яка передбачає досягнення європейських стандартів життя та гідного місця України у світі?

Модернізація податкової системи України почалася ще з моменту отримання країною незалежності. І важливими чинниками були наміри збільшення доходів до бюджету, усунути певні прогалини у податковому законодавстві, зменшити податкове навантаження.

Ще до отримання незалежності нашої країни діяв Закон УРСР «Про систему оподаткування», прийнятий у 1991 році, яким визначався перелік загальнодержавних податків, зборів та обов'язкових платежів. У 1997 році було прийнято нову редакцію Закону «Про систему оподаткування» з новим складом загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів): податок на додану вартість; акцизний збір; податок на прибуток підприємств; податок на доходи фізичних осіб; мито; державне мито; податок на нерухоме майно (нерухомість); плата (податок) за землю; рентні платежі; податок із власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів; податок на промисел; збір за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету; збір за спеціальне використання природних ресурсів; збір за забруднення навколишнього природного середовища; збір до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення;

збір на обов'язкове соціальне страхування; збір на обов'язкове державне пенсійне страхування; збір до Державного інноваційного фонду; плата за торговий патент на деякі види підприємницької діяльності. Установлений був і перелік місцевих податків та зборів (обов'язкових платежів): податок із реклами; комунальний податок; готельний збір; збір за припаркування автотранспорту; ринковий збір; збір за видачу ордеру на квартиру; курортний збір; збір за участь у бігах на іподромі; збір за виграш на бігах на іподромі; збір з осіб, які беруть участь у грі на тоталізаторі на іподромі; збір за право використання місцевої символіки; збір за право проведення кіно- і телезйомок; збір за проведення місцевого аукціону, конкурсного розпродажу і лотерей; збір за проїзд по території прикордонних областей автотранспорту, що прямує за кордон; збір за видачу дозволу на розміщення об'єктів торгівлі та сфери послуг; збір із власників собак.

Принципово змінюється ситуація з прийняттям у 2010 році Податкового Кодексу України [1], який складається з норм, що охоплюють регулювання всіх найважливіших відносин у сфері оподаткування. Податковий Кодекс України є головним законодавчим актом, що регулює відносини оподаткування, податкову систему, її основи, елементи правового механізму податку. У Податковому Кодексі поєднуються матеріальні та процесуальні сторони регулювання податкової системи, всі аспекти справляння податків та зборів.

Відповідно до норм Податкового Кодексу до загальнодержавних податків, належать такі: на прибуток підприємств; на доходи фізичних осіб; на додану вартість; акцизний; екологічний; рентна плата; мито. До місцевих податків належать податок на майно (складається з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; транспортного податку; плати за землю); єдиний податок. До місцевих зборів належать: збір за місця для паркування транспортних засобів; туристичний збір. Податковий кодекс України, закріплюючи перелік усіх податків і зборів, що справляються на території України, правовий механізм кожного податку і збору, порядок їх справляння, конкретизує зміст основного та інших обов'язків платників податків.

Реформування податкової системи відобразилося і на значних змінах до норм Податкового кодексу. Так, із початку прийняття Податкового кодексу Верховною Радою (2 грудня 2010 року), а він вступив у дію 1 січня 2011 року, прийнято 119 законодавчих актів, якими були внесені зміни до Кодексу. Відбулася і реорганізація Державної митної служби України та Державної податкової служби України, а також їх об'єднання у єдиний орган – Міністерство доходів і зборів України, яке було створене як центральний орган виконавчої влади на підставі Указу Президента України 24 грудня 2012 року. У цей період податкова система була перетворена на фіскальну систему з подвійним оподаткуванням, що створило умови для тіньової системи оподаткування української економіки.

У 2014 році наступним кроком реформування податкової системи було утворення Державної фіскальної служби замість Міністерства доходів і

зборів, яка була вже підпорядкована Міністерству фінансів, а її діяльність спрямовувалася та координувалася Кабінетом Міністрів України. Сьогодні Державна фіскальна служба є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску.

Найбільша в Україні коаліція громадських організацій та експертів об'єдналася з метою вироблення консолідованої позиції експертної спільноти щодо необхідних для країни реформ та їх належного впровадження – Реанімаційний Пакет Реформ, метою якого є підтримка та просування реформ для розбудови незалежної, демократичної, правової, сильної та авторитетної української держави із заможним суспільством і рівними можливостями кожної особи на розвиток і самореалізацію, а також сприяння консолідації українського громадянського суспільства. Серед пріоритетів діяльності Реанімаційного Пакету Реформ декілька ключових напрямів: судова і антикорупційна реформи, децентралізація, реформа публічної адміністрації та правоохоронних органів, зміна виборчого законодавства, ключові трансформації в економіці, впровадження якісних змін у сфері публічних фінансів.

На реформування впливає значним чином співпраця Кабінету Міністрів із Міжнародним валютним фондом. Однак співпраця буває різною, з одного боку, зобов'язання, які уряд бере на себе у Меморандумі МВФ, сприяють більш оперативній роботі проурядових депутатів на користь змін. З іншого – уряд інколи намагається йти шляхом найменшого спротиву: не стримує зростання нерациональних видатків держави, пропонуючи збільшувати податкове навантаження. Саме вирішення таких суперечностей й формувало рух у напрямі податкової реформи. 30 квітня 2014 року МВФ ухвалив надання Україні нової позики Stand by обсягом 16,5 млрд. дол. США. До кінця літа того ж року Україна отримувала транші, але зумовлена у Меморандумі МВФ податкова реформа так і не стартувала. Прихід нового уряду після парламентських виборів 2014 року надав можливість переавантажити реформаторські зусилля [13].

11 березня 2015 року Міжнародний валютний фонд ухвалив заміну програми Stand by на нову, чотирирічну програму Extended Fund Facility. Перший транш обсягом 5 млрд. дол. США за новою програмою EFF було отримано одразу після її ухвалення. Надання другого траншу обсягом 1,7 млрд. дол. США було ухвалено Радою директорів Міжнародного валютного фонду 31 липня 2015 року.

Тож у 2015 році стався серйозний підхід до податкової реформи. І вже 16 березня 2017 року у Верховній Раді України був зареєстрований законопроект № 6201 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо проведення податкової реформи та підвищення інвестиційної при-

вабливості України» [14], метою якого є стабілізація фінансової ситуації, удосконалення та спрощення податкової системи, лібералізація податкового законодавства, для стимулювання процесів економічного зростання вітчизняного виробництва, зокрема підвищення інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності України на міжнародній арені в цілому. Як зазначено у пояснювальній записці, законопроектом пропонується внести низку змін до Податкового кодексу, якими передбачається:

- забезпечення стабільності податкового законодавства;
- зворотна дія в часі тільки для актів податкового законодавства України, якими вносяться зміни, доповнення, що передбачають пом'якшення або скасування відповідальності за порушення податкового законодавства;
- установа мораторію на внесення змін до податкового законодавства до 2020 року, окрім змін, які стосуються адміністрування та/або поліпшують становище платників податків, зборів;
- упровадження в національне податкове законодавство правил для оподаткування контрольованих іноземних компаній із метою боротьби з ухиленням від оподаткування, з податковим зловживанням при застосуванні податкових конвенцій, припинення відтоку капіталу з України та розмивання податкової бази;
- контролювальною особою пропонується визначити резидентів України – юридичних або фізичних осіб, які безпосередньо та/або опосередковано володіють корпоративними правами контрольованої іноземної компанії у розмірі 50 і більше відсотків; або доля такої участі в контрольованій іноземній компанії перевищує 10 відсотків, якщо доля участі всіх резидентів України в цій контрольованій іноземній компанії складає 50 і більше відсотків. При цьому під час визначення долі участі резидента-фізичної особи в контрольованій іноземній компанії враховується як безпосередня, так і опосередкована участь через його подружжя та/або неповнолітніх дітей;
- установа додаткових гарантій для платників податків у частині помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені, що виражається у визнанні сум помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань, не повернутих платнику податків в порядку та строки, заборгованістю бюджету, на яку нараховується пеня на рівні 120% облікової ставки НБУ, встановленої на момент виникнення пені, протягом строку її дії, включаючи день повернення грошових зобов'язань;
- подання податкової звітності до контролювальних органів в електронній формі з акцизного податку;
- скасування обмеження щодо застосування податкової консультації тільки особою, якій вона була надана, встановлення правил використання й іншими платниками податків податкових консультацій у разі відповідності до умов, викладених у консультації, фактичним обставинам;
- запровадження вмотивованих податкових роз'яснень, які будуть надаватися центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, за зверненням платників податків та відобразатимуть його офіційну позицію з питань правильності, повноти нарахування та

сплати податків, зборів щодо здійснених господарських операцій або тих господарських операцій, здійснення яких планується в майбутніх звітних (податкових) періодах. Умотивоване податкове роз'яснення, надане платнику податків, є обов'язковим для контролювальних органів під час проведення перевірок, звірок;

– удосконалення інституту оскарження рішень контролювальних органів;
– лібералізація порядку проведення контролювальними органами перевірок та оформлення результатів таких перевірок.

Висновки. Підсумовуючи наведене вище, зазначимо, що податкову систему необхідно зробити простою та зрозумілою з розумними податковими ставками, які зацікавлять інвесторів як внутрішніх, так і зовнішніх, адже призначення податкової системи, яка є складником економічної моделі розвитку країни, полягає не лише у збиранні податків та забезпеченні доходної частини бюджету для виконання державою своїх функцій, а й у сприянні досягненню стратегічної мети розвитку національної економіки.

Не можна сказати, що нічого не зроблено у цьому напрямі, адже в Україні розроблено законодавчу базу, яка регламентує справляння податків, створено адміністративні органи, які контролюють виконання законодавства суб'єктами господарювання, але, на жаль, необхідно визнати, що податкова система не є ефективною і не досягає свого функціонального призначення, на відміну від країн Європейського Співтовариства податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, не сприяє зростанню економічної активності суб'єктів господарювання. І основна проблема української податкової системи полягає в надмірному навантаженні як на бізнес, так і на громадян.

Тож, важливим чинником забезпечення економічної стабільності країни є здійснення ефективної податкової політики, яка має бути направлена на стимулювання економічного зростання та соціального розвитку, на одне зі стратегічних завдань держави – сприяння розвитку внутрішнього ринку товарів і послуг, підтримуючи власного товаровиробника.

Література

1. Верховна Рада України. Податковий кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13–14, № 15–16, № 17. ст. 112: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Іванов Ю.Б., Крисоватий А.І., Десятнюк О.М. Податкова система. Київ: Атіка, 2006. 920 с.
3. Чайка В.Д. Правові форми реалізації державної податкової політики України. Автореферат: Ірпінь, 2018. URL: http://www.nusta.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/Чайка_aref.pdf.
4. Кучеров И.И. Налоговое право: курс лекций. 2-е изд., перераб. и доп. Москва: АО «Центр ЮрИнфоР», 2006. 448 с.
5. Финансовое право Российской Федерации: учебник. Москва: Юрист, 2004. 576 с.
6. Финансовое право [Текст]: учебник. Москва: Юрист, 1996. 400 с.
7. Кучерявенко, Н. П. Налоговое право Украины [Текст]: учеб. пособие. Симферополь: ООО «Фирма «Салта» ЛТД», 2012. 476 с.
8. Воронова, Л. К. Финансовое право [Текст]: учеб. пособие для студ. юрид. вузов и фак. Харьков: Легас, 2003. 360 с.

9. Пепеляев С.Г. Налоговое право. Учебник. Москва: Юристъ, 2003. 591 с.
10. Кучерявенко Н.П. Курс налогового права: В 2 т. Т. 1: Общая часть / под ред. канд. юрид. наук Д.М. Щекина. Москва: Статут, 2009. 863 с.
11. Финансовое право: учеб. пособие / отв. ред. И.В. Рукавишникова. Москва: Норма, 2007. 510 с.
12. Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015.
13. URL: <http://reformsguide.org.ua/ua/analytics/tax-reform-2/>
14. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо проведення податкової реформи та підвищення інвестиційної привабливості України. Проект Закону № 6201. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61355

А н о т а ц і я

Латковська Т. А. Проблеми реформування податкової системи України. – Стаття.

Статтю присвячено висвітленню проблем реформування податкової системи України, ефективне функціонування якої детермінує фінансову незалежність будь-якої держави, створює умови для розвитку економіки та бізнесу і є однією з основних та визначальних складників діяльності держави.

Ключові слова: податкова система, система податків, податкова політика, податкова реформа, Податковий кодекс.

А н н о т а ц и я

Латковская Т. А. Проблемы реформирования налоговой системы Украины. –

Статья.

Статья посвящена освещению проблем реформирования налоговой системы Украины, эффективное функционирование которой детерминирует финансовую независимость любого государства, создает условия для развития экономики и бизнеса и является одной из основных и определяющих составляющих деятельности государства.

Ключевые слова: налоговая система, система налогов, налоговая политика, налоговая реформа, Налоговый кодекс.

S u m m a r y

Latkovska T. A. Problems of Reforming the Tax System of Ukraine. – Article.

The article is devoted to the problems of reforming the tax system of Ukraine, the effective functioning of which determines the financial independence of any state, creates conditions for the development of economy and business and is one of the main and determining factors of the state's activities.

Key words: tax system, tax system, tax policy, tax reform, tax code.